

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατρίβων ὁ στίχος λ' πρὸς 25
Ἐδαφιοίσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ

Δραχ. Ν 44

Πληρωτέα κατ' ἔξαμηνίαν

Ἐπὶ τῶν ἐνεστῶτων.

Ἡ διάλυσις τῆς τελευταίας Βουλῆς ὑπέστη ἤδη τὸν ἐλεγχὸν τῆς δημοσιογραφίας καὶ τῶν πολιτειολογούντων, μ' ὅλον ὅτι δὲ περὶ αὐτῆς ἐγράφθησαν καὶ ἐλέγχθησαν πολλὰ, ἀμφιβάλλομεν ἂν τὸ κοινὸν κατόρθωσεν νὰ σχηματίσῃ ἀσφαλῆ καὶ ἀκριβῆ γνώμην περὶ τοῦ νομίμου ἢ μὴ αὐτῆς, περὶ τῆς συνταγματικότητος τοῦ μέτρου τούτου, ἢ τοῦ ἐκτρώπου αὐτοῦ. Τοῦτο εἶναι σύνηθες παρ' ἡμῖν, διότι ἐν ἡμῖν σπανίζουσιν οἱ εἰλικρινεῖς ἐρμηνευταὶ τῶν νομίμων, αὐτὴ δὲ ἡ ἐρμηνεία τῶν θεσμῶν καὶ τῶν κοινοβουλευτικῶν ὄρων ὑπέκεινται εἰς ἐρῶσαν φανταστικὴν ἤτις οὐδεμίαν κέκμηται πίστιν παρὰ τῶ κοινῷ.

Ἄλλ' ὁποιοσδήποτε καὶ ἂν ᾖν ὁ χαρακτηρισμὸς τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς, ἢ διάλυσις εἰναι-ἤδη γεγονός τετελεσμένον καὶ πρόκειται μόνον εἰς ἐξέτασιν καὶ ἐλεγχὸν αἱ συνέπειαι αὐτῆς καὶ κατὰ τίνα τρόπον αὐταὶ δύνανται ν' ἀποβῶσιν ἀποτελεσματικαὶ καὶ ἐξυπηρετικαὶ τοῦ κοινοβουλευτικοῦ συστήματος, ὃ μὰς διέπει. Πᾶσα διάλυσις τῆς Βουλῆς καὶ ἀποστολὴ τῶν ἀντιπροσώπων πρὸς νέαν δοκιμασίαν παρὰ τῆ κοινῆ γνώμῃ ἐστὶν εὐθεία ἐκκλήσις πρὸς τὸν λαόν, ἵνα οὗτος ἀποφανθῇ διὰ τῆς ψήφου του ἐπὶ ὀρισμένης διαφωνίας, εἴτε μεταξὺ τοῦ Στέμματος καὶ τοῦ ὑπουργείου, εἴτε μεταξὺ τούτου καὶ μεγάλης μερίδος τῆς ἀντιπροσωπείας, εἴτε μεταξὺ δύο ἰσοπέλων μερίδων αὐτῆς, καὶ οὕτω ἢ ἐκ τῆς διαφωνίας διαταραχθεῖτα ἁρμονία μεταξὺ τῶν τοῦ Κράτους ἐξουσιῶν ἐπανέληθαι καὶ οἱ κοινοβουλευτικοὶ θεσμοὶ λειτουργήσωσιν κανονικῶς.

Ὁ λαὸς λοιπὸν καλεῖται μὲν ὀλίγον διὰ τῆς ψήφου του νὰ δώσῃ τὴν λύσιν εἰς τὸ ἀμφισβητούμενον ζήτημα, ὡς δικαστῆς δὲ πρωτίστως ἔχει ἀνάγκην νὰ γνωρίσῃ τὸ ἀμφισβητούμενον ἀντικείμενον, νὰ κρίνῃ κατόπιν ἐπ' αὐτοῦ καὶ δώσῃ τέλος τὴν συμφερωτέραν λύσιν. Οἱ ἐπιθυμούντες τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῶν ἡμετέρων κοινοβουλευτικῶν θεσμῶν καθήκον ἔχουσι νὰ διευκολύνωσι τὸν λαόν εἰς τὴν ὀρθωτέραν λύσιν τοῦ ζητήματος, ἀλλὰ πρὸ πάντων εἰς τὴν κατανόησιν τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφοράς, ἵνα μὴ ἡ κρίσις τῶν ἐκλογῶν ἐπέλθῃ ἀσυνειδήτως καὶ ὡς εἶπεν τυχαίως, διότι οὕτω οὐδὲν κερδίζομεν ὑπὲρ τῶν θεσμῶν, ἀλλὰ διαιωνίζομεν τὴν σύγχυσιν ἐν αὐτοῖς.

Σήμερον δὲν πρόκειται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ ἐκλογῆς ἀμφισβητήσις ἐπὶ τινος σπουδαίου πολιτικοῦ ἀντικειμένου μεταξὺ τοῦ Στέμματος καὶ τῆς Κυβερνήσεως του· πρόκειται περὶ ἀμφισβήτησεως μεταξὺ ταύτης καὶ μεγάλης μερίδος τῆς ἔθνικῆς ἀντιπροσωπείας, ἢ δ' ἀμφισβήτησις αὕτη ὄρα τὸ μέγα οικονομικὸν ζήτημα τοῦ τόπου. Ἡ Κυβέρνησις ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν τὸ οικονομικὸν αὐτῆς σύστημα ὃ κρίνει ἀναπόφευκτον ἵνα τὸ Κράτος δι' αὐτοῦ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἐνόμους ὑποχρεώσεις του, ἐκπληρώσῃ τὰς ἄλλας αὐτοῦ πολιτικὰς ἀνάγκας, καὶ ἀναπτύξῃ τὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις του. Ἡ κατὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀντίρρσις ἐν τῷ Βουλευτικῷ ἔδειξεν ὅτι

δὲν ἀποδέχεται ὡς ὀρθὴν τὸ οικονομικὸν σύστημα τῆς Κυβερνήσεως, οὐδ' οὐτι ἥρα ἐξ αὐτοῦ βῆσ ἀποτελέσματα ἀποδέχεται ἐκείνη. Τὸ ὑπουργεῖον θέλον νὰ ποιήσῃ εἰς τὴν λύσιν τῶσον σημαντικοῦ ζητήματος τὴν πραγματικὰ ἀναμετρήσιμότητον ἔθνικου κύρους καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀντιλήσῃ τὴν δυνάμιν ἵνα χωρήσῃ εἰς τὴν πραγματικοποίησιν τοῦ οικονομικοῦ συστήματος τῆς, ἔκρινεν ὅτι δὲν ἔπρεπε ν' ἀρκεσθῆ εἰς μικρὰν πλειοψηφίαν, ἀλλὰ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου γνώμην τοῦ ἔθνους.

Τὸ ζήτημα λοιπὸν πρόκειται σαφῶς πρὸ τῶν ἐκλογῶν· ἂν μὲν οὕτω κρινῶσι τὸ πρὸς ὅσον πρόγραμμα τῆς Κυβερνήσεως πρόσφορον εἰς ἐξυπηρετήσιν τῶν ἔθνικῶν καὶ πολιτικῶν σκοπῶν, τὰ δὲ δι' αὐτοῦ ἐπιβαλλόμενα εἰς τὸν λαόν βάσει ἀνάλογα πρὸς τὰς οικονομικὰς αὐτοῦ δυνάμεις, οφείλουσι νὰ περιβάλλωσιν διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν καὶ ν' ἀποστείλωσιν εἰς τὴν Βουλὴν ἄνδρας προσκεκμημένους τῇ σημερινῇ Κυβερνήσει καὶ ἀσπαζομένους τὸ οικονομικὸν πρόγραμμα αὐτῆς. Ἄν δὲ τουναντίον θεωροῦσι τὸ οικονομικὸν σύστημα τῆς Κυβερνήσεως ὀλέθριον, ἢ βλαπτικὸν εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου, ἐπαγόμενον δὲ βάσει δυσανάλογα πρὸς τὴν οικονομικὴν εὐεξίαν τοῦ λαοῦ, οφείλουσι ν' ἀποστείλωσι Βουλευτὰς τὰ ἐναντία φρονούντας τῇ κυβερνήσει ὅσον ἀφορᾷ τὸ οικονομικὸν ζήτημα.

Ἐννοοῦμεν ὅτι πάντα ταῦτα εἰσὶ τὸ ἀφράθῃτον, ὡς εἶπεν, τοῦ κατὰ σύνταγμα καὶ ἀντιπροσωπευτικὸν σύστημα κυβερνασθαι, ἀλλ' ἀναγκάζομεθα νὰ τὰ ἐκθέσωμεν, διότι παρ' ἡμῖν θεωρεῖται ὅσον ἀσχετος ἡ ἐκλογὴ τῶν ἡμετέρων ἀντιπροσώπων, πρὸς τὰ πράγματα τῆς πολιτείας, ὥστε συμβαίνει καὶ μεταξὺ τῶν ἀνεπτυγμένων πολιτῶν νὰ βλέπωμεν πολλοὺς ἐνῶ π. χ. εἰσὶ κατὰ τῶν ὑπερμέτρων φόρων καὶ καταδικάζουσιν τὸ οικονομικὸν σύστημα τῆς Κυβερνήσεως, οὐ μόνον νὰ ψηφισθῶσιν ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐργάζωνται ἐκθύμως ὑπὲρ τῆς ἀναδείξεως τῶν, ὡς εἰ οὐδεμία ὑπῆρχε σχέσις μεταξὺ τῆς λύσεως τοῦ οικονομικοῦ ζητήματος καὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν ἡμετέρων ἀντιπροσώπων, οἵτινες καλοῦνται νὰ ἐπιφέρωσι τὴν λύσιν ἐκείνην. Καὶ τουναντίον συμβαίνει οἱ ἀποδεχόμενοι ὡς ὀρθὴν τὸ οικονομικὸν σύστημα τῆς Κυβερνήσεως νὰ συντάσσωνται κατὰ τὴν ἐκλογὴν πρὸς ὑποψηφίους ἀριδῆλως ἐκπεφρασμένους κατὰ τοῦ συστήματος τοῦ ὑπουργείου. Τοιαύτη παραγωγίσις τῶν στοιχειωδωτέρων ὄρων τοῦ ἀντιπροσωπευτικοῦ συστήματος, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ εἰπωμεν ποῦ ἄγει· ἄγει οὐθὺ εἰς τὴν τυχαίαν λύσιν τῶν σπουδαιοτέρων ζητημάτων, καὶ διαιωνίζει τὴν ὑφισταμένην σύγχυσιν ἐν τε τῇ διανοίᾳ τῶν πολιτῶν καὶ τοῖς πράγμασι τῆς πολιτείας.

Ἄλλὰ δὲν πταίει πάντοτε ὁ λαὸς ἂν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν παραγωγίσει τὴν ἀποστολὴν του κατὰ τὴν κρίσιμωτέραν στιγμήν τῆς ἐκδηλώσεώς της· ἂν ἀποφασίῃ πολλάκις διὰ τῆς ψήφου του ἐναντίον τῶν ἰδεῶν καὶ τῶν ὑπαγορεύσεων τῆς συνειδησεῶς του καὶ ἐργάζεται σιγήτως εἰς ἐπίτευξιν ἀποτελεσμάτων αἵτινα ἀποστέρει καὶ δι' ἃ θὰ μετανοήσῃ ταχέως, συνπρέχουσι πολλὰ αἰ-

τίαι εἰς τὴν ἀποπλάνησιν του ταύτην· αἱ αἰτίαι δ' αὐταὶ αἱ μὲν κείναι εἰς ἐνδιαθέτους λόγους, αἱ δὲ εἰς ἐξωτερικοὺς καὶ περὶ ἐκείνων μὲν τῶν ἐνδιαθέτων δηλ. τῆς ἀγροικίας καὶ ἀμαθείας τοῦ ἐκλογῆς, τῆς κατ' αὐτοῦ ψυχολογικῆς θέσεως τῆς διαθεσῆς του κ.τ.λ. δὲν πρόκειται ἐνταῦθα, ἀλλὰ περὶ τῶν ἐξωτερικῶν αἰτιῶν, αἵτινες δὲν ἔπρεπε νὰ ὑφίστανται ἐν χώρῃ ἐν ἣ πρὸ τῶσου χρόνου λειτουργοῦσιν οἱ κοινοβουλευτικοὶ θεσμοὶ καὶ διαφωτίζονται καθ' ἐκάστην ἀπὸ τοῦ βήματος καὶ ὑπὸ δεδοκιμασμένων καλῶν καὶ πλειονάζουσιν αἱ ἐφημερίδες καὶ πολιτειολογοῦμεν ἅπαντες εἰς κἄσαν στιγμήν. Ποταὶ εἰσὶν αἱ αἰτίαι τῆς πλάνης τοῦ ἐκλογῆς δι' ἧς οὗτος διαθέτει τὴν ψῆφον του ἐναντίον τῶν ἰδεῶν καὶ τῶν διαθέσεων του; Ἡ ἔλλειψις σαφοῦς διακρίσεως σημαίων μεταξὺ τῶν ἀντιμαχομένων πολιτικῶν μερίδων ἐπὶ τῆς πολιτικῆς καλαίστρας καὶ δεύτερον οἱ τραγελαφικαὶ ἐνώσεις εἰς ἐκλογικὸς συνδυασμοὺς ὑποψηφίων ἀντιθέτων ἰδεῶν καὶ φρονημάτων. Ὅταν δὲν γνωρίζῃ ὁ ἐκλογῆς τὶ θεὸν λατρεῖ εἰς ἑκάστον ὑποψήφιον, ἢ ἐξαναγκάζεται νὰ ψηφισθῆ ὑπὲρ ομάδος ἐγγαιούσης τὰ μᾶλλον ἀντίθετα καὶ ἀσυμβίβαστα στοιχεῖα, βεβαίως ἢ κρίσις του ἔσται τυχαία, ἀναξία προσοχῆς, καὶ κατ' οὐδένα τρόπον θὰ συντελέσῃ εἰς ἐπίτευξιν τοῦ ζητουμένου δι' αὐτῆς.

Ἀναπόφευκτον ὅθεν εἶναι, διὰ νὰ μὴ διαιωνίζηται παρ' ἡμῖν σύστημα τῶσον ἀνόητον καὶ ἀξιοθρήνητον καὶ ἵνα μὴ φαινόμεθα ὅτι διακωμωδοῦμεν τοὺς θεσμοὺς ἐφ' ὧν ἐστηρίξαμεν τὰ θεμέλια τῆς πολιτείας, οἱ μὲν ὑποψήφιοι νὰ κατέλθωσιν εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα μὲ ἐκπεφρασμένην γνώμην περὶ τοῦ οικονομικοῦ ζητήματος, περὶ ὃ στρέφεται ὁ ἀγῶν, καὶ δεύτερον ἂν ἀποφασίσωσι νὰ κατέλθωσιν εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα καθ' ἐμάδας καὶ, ὡς εἶπεν, ἐν συνεταιρισμῷ ἀνθρωπίνων κεφαλαίων, νὰ συμπήξωσι τὰς ομάδας ταύτας ἐξ ὁμοειδῶν στοιχείων, δηλ. ἐξ ὁμοφρόνων ἀνδρῶν. Πᾶσα παράγκλισις ἐκ τῶν δύο τούτων οὐσιωδωτέτων ὄρων τῆς ἐπιχειρημένης ἐκλογῆς τῶν ἡμετέρων ἀντιπροσώπων, θέλει δείξῃ ὅτι δὲν σπουδαιολογοῦμεν, ἀλλ' ἀγρυπνεῖομεθα χονδροειδῶς, ὅποταν ὁμιλοῦμεν περὶ διαφωνίας ἐπὶ σπουδαιοτάτων πολιτικῶν ἀντικειμένων, περὶ ἐκκλήσεως πρὸς τὸ ἔθνος, περὶ ἀποφάσεως αὐτοῦ καὶ τὰ παρόμοια. Ἐὰν προβάλληται εἰς τὸ ἔθνος ἡ λύσις ἀμφισβητήσεως σπουδαιοτάτης, ὑφίσταμένης μεταξὺ δύο ἢ πλειοτέρων πολιτικῶν μερίδων, ἀξιοῦσάν νὰ κυβερνήσωσι τὸν τόπον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰδεῶν ἃς ἐκάστη ἔχει καὶ φρονεῖ ὀρθοτέρας, τὸ δὲ ἔθνος δὲν γνωρίζει σαφῶς καὶ καθαρῶς ποῖον εἶναι τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀμφισβήτησεως καὶ ποῖαν ἔχει ἐκάστη τῶν ἀντιφρονουσῶν μερίδων γνώμην, οὐδὲ τίνας τῶν ὑποψηφίων τάσσονται πρὸς ταύτην ἢ ἐκείνην τὴν μερίδα, ἢ ψῆφος του θὰ δοθῇ ἀλογίστως καὶ ἡ λύσις τῆς ἀμφισβήτησεως θὰ εἶναι τυχαία, ἢ πρὸς τὸ ἔθνος δὲ γενομένη ἐκκλήσις δὲν ἤξιζε τὸν κόπον νὰ γίνῃ καὶ ἡ ἀπόφασις αὐτοῦ ἔσται ἀναξία νὰ ληθῆ ὑπ' ὄψιν. Ἐὰν ἀφ' ἑτέρου εἶναι μὲν γνωστὸν τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀμφισβήτησεως καὶ διακεκαμμένη

η ύποστασις αυτής, ἀλλ' ἄνδρες ἀπειθεῖς οὐκ ἀποτέλεσμα ἐκ τοῦ οικονομικοῦ συστήματος τῆς Κυβερνήσεως καὶ πᾶσαν πεποιθῆσιν εἰς αὐτὸ ἔχοντες συνεκρίβονται ἐν ἐκλογικαῖς κοινοπραξίαις πρὸς ἄλλους ὑποψηφίους τάναντία φρονούντας ἀμέριστον δὲ μετ' αὐτῶν διεκδικούντες καὶ ἀξιοῦντες τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὴν ψῆφον τοῦ ἐκλογέως, καὶ ἐπιτύχουσι τοῦτο, ποῦ ἔγκειται πλέον ἢ ἐκφανοῖς τοῦ ἔθνους ἐπὶ τῆς εἰς αὐτὸ καὶ τὴν ψῆφον τοῦ ὑποβληθείσης ἀμφισβητήσεως; Δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν τότε ὅτι τὸ ἔθνος ἠσπάρσατο τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ σύστημα, κατεδίκασε τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ πρόγραμμα;

Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὸ δεύτερον, τὴν κατάρτισιν ὀφλοῦντι τραγελαφικῶν συνδυασμῶν ὑποψηφίων βουλευτῶν ἀφίνομεν, εἰς τὴν εὐσυνειδητοῖαν αὐτῶν τῶν ὑποψηφίων νὰ ἀποφύγῃ αἰτόπον ἐξουτελίαν, πρωτίστως τὸ ἀξίωμα εἰς ὃ ἀποβλέπουσιν, ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει πεποιθῆμεν εἰς τὴν ὀρθοπροσῆνην τῶν ἐκλογέων καὶ ἐλπίζομεν ὅτι αὐτὴ θὰ καταδικάσῃ ἐνδεικτικῶς καὶ θὰ τιμωρήσῃ αὐστηρῶς κακοήθεις ἐνώσεις αἰτίας πομπέουσι τὸ ἀντιπροσωπικὸν σύστημα καὶ περιυβρίζουσι τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ πολίτου.

Ἄλλ' ὑπολείπεται πάντοτε πρὸς διαφώτισιν τοῦ ἐκλογέως ἡ διάκρισις τῶν σημαῖων τῶν ἀντιμαχομένων πολιτικῶν μερίδων, ἧτις μόνον κατὰ τὸ ἥμισυ προέκυψεν εἰς τὴν συνειδήσειν τοῦ ἔθνους. Γνωρίζομεν τὸ ἀντικείμενον τῆς μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς κατ' αὐτῆς ἀντιδράσεως ἀμφισβητήσεως· τοῦτο εἶναι τὸ οικονομικὸν ζήτημα. Γνωρίζομεν ἀκόμη καὶ ποῖον σύστημα προβάλλει ἡ Κυβέρνησις εἰς ἐπίλυσιν αὐτοῦ· ἡ Κυβέρνησις διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1887 καὶ τῶν συναφῶν αὐτῷ νομοσχεδίων ἀνεκοίνωσεν ὅσον οἶον τὸ ἐπισημώτερον τὸ οικονομικὸν αὐτῆς πρόγραμμα ὅπερ οὕτω ἐγένετο γνωστὸν εἰς τὸ ἔθνος καὶ ἀναμένει ἐκ τῆς ψῆφου αὐτοῦ τὴν ἐγκρίσιν ἢ τὴν ἀποδοκιμασίαν του. Συγκεφαλαιούται δὲ τὸ Κυβερνητικὸν οικονομικὸν σύστημα, ὡς γνωστὸν, εἰς τοῦτο: ζητοῦνται παρὰ τοῦ ἔθνους δι' ἐπαυξήσεως τῶν ὑφισταμένων φόρων καὶ προσθήκης ἄλλων τινῶν εἰς τοὺς ὑπάρχοντας 97 ἑκατομ. δραχμ. ἵνα δυνηθῇ δι' αὐτῶν νὰ κυβερνήσῃ τὸ Κράτος, ἀταπακρῆθῃ ἐπιτέως εἰς τὰς νομίμους αὐτοῦ ὑποχρεώσεις καὶ συντάξῃ τὰς ἐθνικὰς δυνάμεις εἰς στρατιωτικὴν καὶ ναυτικὴν δύναμιν, ἀνάλογον πρὸς τὰς βλῆσεις τοῦ ἔθνους· φρονεῖ δὲ ὅτι ἡ οικονομικὴ δύναμις τοῦ τόπου εἶναι ἱκανὴ νὰ βαστάσῃ τὸ θῆρος τοῦτο τῶν 97 ἑκατομ. δραχμῶν.

Ἐπὶ τοῦ πλήθους τῶν ἐκλογέων ζητεῖται ἐξ ἀντιθέτου καὶ τὸ οικονομικὸν πρόγραμμα τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, ἵνα κρινῆ μεταξὺ τούτου καὶ τοῦ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀποφανθῇ ἐν ἐπιγνώσει καὶ μελέτῃ ἀμφοτέρων. Ἡ Ἀντιπολιτεῦσις μέχρι τοῦδε δὲν διετύπωσε κατὰ τινὰ τρόπον ἐπίσημον ἢ ῥητὸν τὴν ἑαυτῆς οικονομικὸν σύστημα· καὶ εἶπα μὲν πολλὰκις μέχρι τοῦδε καὶ ἔγραψαν ἐπανειλημμένως ὅτι τὸ πρόγραμμά της εἶναι ἀντίθετον τοῦ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὅτι φρονεῖ ὅτι τὸ θῆρος τῶν 97 ἑκατομ. εἶναι θῆρος δυσβάστακτον διὰ τὸν λαόν, ἀλλὰ αἱ ἀοριστίαι αὐταὶ δὲν εἰσὶν ἐπαρκεῖς πρὸς παραλληλισμὸν τῶν δύο προγραμμάτων καὶ ἐκτίμησιν αὐτῶν. Πρέπει νὰ εἴπῃ πρωτίστως εἰς τὸ ἔθνος ἡ Ἀντιπολιτεῦσις καθ' ἣν στιγμὴν ζητεῖ τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὴν ψῆφον αὐτοῦ, ὅτι κατὰ τὸ ἑαυτῆς σύστημα ὑπὸ τοῦ ἔθνους ζητοῦνται τόσα ἑκατομ. 60 παραδείγματος χάριν, νὰ ἐξηγηθῇ δὲ σαφῶς καὶ κατὰ τρόπον ῥητὸν πῶς θὰ δυνηθῇ διὰ τοῦ ποσοῦ τούτου νὰ κυβερνήσῃ τὸν τόπον καὶ ν' ἀταπακρῆθῃ εἰς τὰς νομίμους ὑποχρεώσεις του, καὶ ποῖα; δαπάναις ἐκ τῶν δαπανῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Κυβερνήσεως θεωρεῖ ἀπαλειπτέας; ποῖαις ἐκ τῆς διοικήσεως, ποῖαις ἐκ τῶν νομίμων ὑποχρεώσεων τοῦ Κράτους, ποῖαις ἐκ τῆς στρατιωτικῆς συντάξεως αὐτοῦ. Ἐφ' ὅσον πρόκειται νὰ κρίνωσιν οἱ ἐκλογεῖς μεταξὺ δύο οικονομικῶν συστημάτων, αἱ ἄνω δηλώσεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἰσὶν ἀναπόφευκτοι, πᾶσα δὲ παρα-

λειψίς αὐτῶν θὰ ζημιώσῃ τὸν ἀγῶνα αὐτῆς ἐν τῇ συνειδήσει τῆς συλλογισμένης μερίδος τοῦ τόπου.

Ἄν δὲν πρόκειται κατὰ τὸν μέλλοντα ἐκλογικὸν ἀγῶνα, περὶ ἀρχῆς τινος γενικωτέρας πολιτικῆς σπουδαιότητος, ἀλλ' ἀπλῶς περὶ προσώπων καὶ φιλοδόξων ῥοπῶν, ἃς τὸ εἶπωσιν εἰς τοὺς ἐκλογεῖς, διότι τότε ἄλλαι σκέψεις θέλουσιν ὑπαγορεύσει αὐτοῖς ἄλλας ἀποφάσεις· ἂν ὅμως πρόκειται περὶ ἀρχῶν, ἃς τὰς ὑποβάλλωσι πρὸς τὸ ἔθνος καὶ ἃς καταστήσωσιν αὐτὸ οὕτω ὄντως δικαστὴν καὶ οὐχὶ ἀσυνείδητον δύναιμι ἐξ ἧς μόνον κατατροπῆ δύναται νὰ προέλθῃ.

Ἀπάντησις εἰς τὸν «Αἰῶνα».

Ὅσα ἔγραψαμεν ἐν τινι τῶν προηγουμένων φύλλων ἡμῶν περὶ τῶν ἐπικειμένων ἐσθλῶν ἐπὶ τῇ ἐνηλικιώσει τοῦ Διαδόχου τοῦ ἑλληνικοῦ θρόνου καὶ περὶ τῆς μεθόδου δι' ἧς ἐξελέγχονται αἱ ἐσθλαὶ αὐταὶ ὑπὸ τινῶν συναδέλφων τῆς Πρωτεύουσας, εὖρον ἐν τῷ «Αἰῶνι», ἐφημερίδι καθαρᾷ καὶ ἀνρχαιοτάτῃ, δεῖνόν ἐπιτιμητὴν καὶ κατήγορον. Τὸν ἐλεγχον τοῦ «Αἰῶνος» δὲν δυνάμεθα νὰ θέσωμεν ἐν ἴσῃ μοίρᾳ πρὸς τὸν ἐλεγχον πάσης ἄλλης ἐφημερίδος, διότι ἐκτιμῶμεν τὰ φῶτα δι' ὧν γράφεται ἡ ἐφημερίς αὕτη, τὴν δὲ βαρύτητα τῶν ἐπιτιμήσεων μετρωμένον συνήθως διὰ τοῦ ὕψους ἐξ ὧν αὐταὶ κατέρχονται. Τὸ ὕψος τοῦ «Αἰῶνος» εἶναι δι' ἡμᾶς πλέον ἢ ἀρκετὸν, ὥστε νὰ μὲν κάμῃ νὰ αἰσθανθῶμεν δὲν τὸ βάρος τῆς ἐπιτιμήσεώς του.

Τοῦτο εἶναι ἰσχυρὸς λόγος ἵνα ἐπιθυμῶμεν νὰ πείσωμεν τὸν σοβαρὸν καὶ ἀρχαῖον συνάδελφον ὅτι δὲν ἐγενόμεθα κατὰ τινὰ τρόπον, δι' ὅσον ἔγραψαμεν, ἄξιοι τῶν ἐπιτιμήσεων καὶ τῶν φραγελισμῶν του, νὰ δεῖξωμεν δὲ τοῦναντίον ὅτι αὐτὸς δὲν ἐτήρησεν ἐν τῷ ἐλέγχῳ ἐν ἐπιχειρήσειν ὄλην ἐκείνην τὴν εὐθύτητα ἢ τὴν κελὴν πίστιν ἧτις ἐπιβάλλεται ὡς ἀνεπόφευκτον ἐξαιρέμα πάσης συζητήσεως μεταξὺ δημοσιογραφικῶν ὀργάνων σεβομένων ἑαυτὰ καὶ ἄλληλα, ὡς καὶ τὴν πραγματικὴν ἀλήθειαν ἢ θέλουσι νὰ ἐξυπηρετήσωσιν.

Εἰς τὴν ἀποδείξιν τούτου χωροῦμεν ἀμέσως. Ἐγράψαμεν, διερμηνεύοντες τὸ φρόνημα μεγάλης μερίδος συμπολιτῶν μας, ὅτι τὸ εὐφρόσυρον γεγονός τῆς ἐνηλικιώσεως τοῦ διαδόχου Κωνσταντίνου, εἰς ὃ ἀποβλέπει πᾶσα Ἑλληνικὴ καρδιά μετὰ συγκινήσεως καὶ ὅπερ κληροῖ ἱερὸν πόθον τοῦ ἔθνους, διὰ τῆς πολιτικῆς ἐμπαθείας κατεβιάσθη ὑπὸ τινῶν συναδέλφων τῆς Πρωτεύουσας εἰς θέσιν ἐκλογικῶν ζητημάτων καὶ ὡς τοιοῦτου ζήτηθῃ ἡ ἐκμετάλλευσίς του, χωρὶς νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν μήτε ὁ πρὸς τὴν Βασιλεύουσαν οἰκογενεῖαν ὀφειλόμενος σεβασμὸς, μήτε ἡ λεπτότης μεθ' ἧς δέον νὰ συζητῶνται δημοσίᾳ παρῶσα ἐπικείμενα. Ἐκ τούτου δ' ἐγόμενοι ἠχθημεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι κατηντήσαμεν ἔθνος ἐκλογέων, διὰ τῆς κάλπης μόνον καὶ κινούμενοι καὶ διανοούμενοι καὶ ὅτι ἐντός τῆς κάλπης, τῆς ἄλλης ταύτης πυξίδος τῆς Πανδώρας τῶν τελευταίων τούτων χρόνων, περικλειόμεν καὶ ἐθνικούς πόθους καὶ ἐλπίδας καὶ παρὸν καὶ μέλλον. Πῶς ἡ δὲ ὑδέρκεια τοῦ ἀξιοτίμου συναδέλφου «Αἰῶνος» εὗρεν ἐν τοῖς ἀνωτέρω, ὅτι κατεστήσαμεν ἀδύνατον τὴν ἀπάντησιν, ὅτι προσεκρούσαμεν πρὸς τὴν ἀλήθειαν τῶν πραγμάτων καὶ ἐγενόμεθα ἄξιοι τοῦ φραγγελλίου του, δὲν δυνάμεθα νὰ ἐνοήσωμεν. Ἀλλὰ λέγει ὅτι εἰς ὑποστήριξιν τῶν ἐκτεθέντων δὲν ἐπάγομεν οὐδὲν ἐπιστημονικόν, ἢ νομικόν ἢ πραγματικὸν ἐπιχείρημα. Ἄς συγχωρήσῃ ἡμῖν ὁ ἀξιοτίμος συνάδελφος νὰ τῷ παρατηρήσωμεν ὅτι εἰσὶ πράγματα τινὰ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, ἢ μάλλον ὑποχρεώσεις τινές πρὸς τὴν ἐθνικὴν συνειδήσειν, ὑπὸ οὐδεμιᾶς ἐπιστήμης ἀναγραφόμεναι καὶ μόνον ἐπιβαλλόμεναι ὑπὸ τῆς ἠθικῆς καὶ ἐγγυώμεναι ὑπὸ τῆς χρηστικῆς. Ἐπρεπε νὰ ἐπικαλεσθῶμεν ἐπιστημονικὸν ἢ νομικὸν ἀξίωμα καὶ ἐπ' αὐτοῦ νὰ στηρίξωμεν τὴν γνώμην ἡμῶν ὅτι ἡ ἐσθλὴ τῆς ἐνηλικιώσεως τοῦ Διαδόχου δὲν

ἔπρεπε ν' ἀποβῇ σημαία ἐκλογικῆς ἀγαλιώτου διαπάλης, συνεπαγομένης ὅσα ἄτοπα συνεπιπέρουσι συνήθως παρ' ἡμῖν τὰ ἐκλογικὰ μικρὰ ζητήματα; Ἐπρεπε νὰ ἐπικαλεσθῶμεν νομικὸν ἢ ἐπιστημονικὸν ἀξίωμα διὰ νὰ δεῖξωμεν ὅτι κακῶς πράττουσιν οἱ πειράζοντες τὴν ἐθνικὴν συνειδήσειν, διὰ τῆς περιυβρίσεως παντὸς ὃ, τι αὕτη σέβεται καὶ οἱ δηλητηριάζοντες τὴν εὐφροσύνην ἢ ἐμποιοῦσι εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ἔθνους ἢ ἐπέλευσις γεγονότων ἅτινα ἀνέμενον εἰκοσι γυναιί; Ἐπρεπε νὰ ἐπικαλεσθῶμεν ἐπιστημονικὸν ἢ νομικὸν ἐπιχείρημα διὰ νὰ δεῖξωμεν ὅτι εἶναι ἀπεροπὸν νὰ ἰσχυρίζωνται οἱ τὰ πρῶτα φέροντες ἐν τῇ ἑλληνικῇ δημοσιογραφίᾳ ὅτι τὸ ἔθνος, διότι ἡ Βασίλισσα θὰ ἐπιβῆ, κατὰ τὴν ἐσθλὴν τῆς ἐνηλικιώσεως τοῦ Διαδόχου, τῆς ἀμάξης τῶν Βασιλοφρόνων τῆς Γαλλίας, δὲν συγκινεῖται, δὲν ἐνθουσιᾷ καὶ ὅτι αἱ ἑλληνικαὶ κοινότητες δὲν συμπερίζονται τὴν χαρὰν ἡμῶν, οὐδὲ ἀποστέλλουσι ἀντιπροσώπους εὐθρομήτως, ἀλλὰ διορίζουσιν ἀπλῶς τοιουτούς τοὺς διερχομένους ἢ ἐνδημοῦντας δημογεγεῖς, διότι δὲν προηγήθη ἡ ἀνακήρυξις τῆς ἐνηλικιώσεως τοῦ Διαδόχου ὑπὸ τῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ ἔθνους; Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀποδείξωμεν ἐπιστημονικῶς ὅτι ἐμποιοῦσιν ἡμῖν βίγος τὰ ἐκ τοιοῦτων συλλογισμῶν συμπεράσματα ἅτινα δὲν εἶναι ἄλλα ἢ ὅτι ὁ ὑπὸ τὴν δουλείαν ἑλληνισμὸς ἐκοψε τοὺς δεσμούς τῆς κοινότητος τοῦ γένους τῶν παθημάτων τῶν πόθων καὶ τῶν ἐλπίδων μεθ' ὧν συνεδέετο μεθ' ἡμῶν καὶ ὅτι τὸ εὐφρόσυρον γεγονός τῆς ἐνηλικιώσεως τοῦ Διαδόχου, εὕρισται αὐτὸν ἀπαθῆ καὶ ἀδιάφορον; Περὶ τῆς χώρας ἐκείνης ἐν ἣ ἐπιστήμη τις, τῆς ἀγνωστῆς καὶ ἀκατασκεύαστος ἔτι, ἤθελεν ἀναγράψῃ ὡς ἀξιώματα τοιαύτας ὑποχρεώσεις, θὰ ἐλεγέ τις ἀσφαλῶς ὅτι εἶναι χώρα ἐκλαυμένη τὰ ἦθη καὶ διεφθαρμένα τὴν διάνοιαν. Ἐάν λοιπὸν δὲν ἀνεζητήσωμεν νὰ εὐρωμεν ἐπιστημονικῶς ἢ νομικῶς θέσεις τῶν ἰδεῶν μας, δὲν πταίομεν ἡμεῖς, ἀλλ' ἡ ἀγνότης τῆς ἐπιστήμης ἧτις δὲν κατῆλθεν ἀκόμη τόσον χαμηλὰ, ἵνα περιλάβῃ εἰς τὸν κύκλον τῆς τῶν δεκάλογον παντὸς τιμίου καὶ χρυστοῦ ἀνθρώπου.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι τοῦτο τὸ μόνον πταίσμα ἡμῶν κατὰ τὸν «Αἰῶνα», δι' ὃ ἐκρίθημεν ἄξιοι ἐπιτιμήσεως; Ἐξετάσαμεν καὶ μίαν βλασφημίαν εἶπομεν ὀπλοῦν ὅτι ἡ ἀπουσία τῆς ἐπισήμου ἀντιπροσωπείας τοῦ Κράτους, κατὰ τὴν ἐσθλὴν τῆς ἐνηλικιώσεως τοῦ Διαδόχου, ἐστὶν ὑπαγόρευμα ἀρίστης ἰδέας καὶ οἰωνὸς ἀριστος, διότι οὐδεμίαν ἐθνικὴν ἰδέαν ἀντιπροσωπεύει ἢ ἀντιπροσωπεῖα τοῦ Κράτους καὶ δὲν ἀναπολεῖ ἢ τὰς ὀλιβρωτέρας ἡμέρας τοῦ νεωτέρου ἡμῶν πολιτικοῦ βίου· ὅτι τέλος ἐπαρκῆς ἀντιπροσωπεία τοῦ λαοῦ εἶπομεν εἶσιν οἱ ἀντιμαχοῦντες ὅπερ συνάδει τόσον πρὸς τὰς ἰδέας ἐκείνων ὅσας οὐχὶ ἀπαξ μέχρι σήμερον τὴν δημοτικὴν ἀρχοντίαν ἀνεκήρυσσον καὶ διὰ λόγους ἱστορικούς καὶ διὰ λόγους πραγματικούς, ἀνωτέραν πάσης ἄλλης ἀρχῆς καὶ ἐκόπτοντο ν' ἀποδείξωσιν ὅτι ἐγκληματοῦσι πρὸς τὰς παραδόσεις τοῦ τόπου οἱ παραγνοῶντες τὴν ἐν τῇ πολιτικῇ ἰσραρχίᾳ θέσιν τῆς καὶ μὴ τάσσοντες αὐτήν, εἰς τὰς ἐπίσημους τελετὰς καὶ τὰς βασιλικὰς παρουσιάσεις, εἰς τὴν προσήκουσαν τάξιν.

Ὅλα ταῦτα ἐκρίθησαν ὑπὸ τοῦ συναδέλφου «Αἰῶνος» τερατώδη συνθέματα, ἀπένευμε δ' ἡμῖν δι' αὐτὰ, ἀμιληκτῶς εἰρωνεύομενος, τὸν τίτλον τοῦ δημοσιολόγου. Δὲν διεκδικούμεν τοιαύτην ἰδιότητα, οὐδὲ τὸ ἀλάθηστον τῶν ἰδεῶν ἡμῶν, διὰ τοῦτο δὲν δυσανασχετοῦμεν ἂν ὁ συνάδελφος ἐπέριψε κατὰ πρόσωπον ἡμῶν τὴν ἀνοστον εἰρωνείαν του· ἀλλ' ἐκ τῶν ἐχόντων ἀξιώσεις ἐπ' ἀμφοτέρω ἐκείνα ἀξιοῦμεν πλειοτέραν εὐθύτητα ἐν τῇ συζητήσει. Ἐάν ἡμεῖς ἠρνήθημεν ὅτι ἡ ἐπίσημος ἀντιπροσωπεία τοῦ Κράτους ἀνιπρὸς σωπεύει ἐθνικὴν τινὰ ἰδέαν καὶ ἰσχυροῖσθαι μάλιστα ὅτι εἰς τὴν ἀγνήν τοῦ Διαδόχου διάνοιαν θέλει ἀναπωλεῖ ἡ παρουσία αὐτῆς τὰς ὀλιβρωτέρας ἡμέρας τοῦ νεωτέρου ἡμῶν πολιτικοῦ βίου καὶ ἤθελεν ὁ συνάδελφος ν' ἀποδείξῃ τὸ ἐναντίον καὶ

τὴν πλάνην μας, δὲν ἔπρεπε νὰ προσφύγῃ εἰς ἀνοίκους εἰς τὴν θέσιν τοῦ ὑπαυτιγμοῦ, ἀλλὰ νὰ πείσῃ ὅτι ἡ ἀντιπροσωπεία τοῦ Κράτους ἀντιπροσωπεύει ἐθνικῶς τὴν ἰδέαν καὶ ποίαν, ὅτι δὲν ἀναπολεῖ μόνον ὀλιγαρχίας, ἀλλὰ καὶ ἡμίχρας δόξης καὶ εὐτυχίας. Δὲν ἔλαβε τὸν κόπον νὰ πράξῃ τούτο καὶ ἐντούτοις ἔχει τὴν ἀξίωσιν νὰ πιστεύσωμεν εἰς τὰς ἐκφράσεις τοῦ μόνου καὶ μόνου διότι πρόβλεπον ἐκ τοῦ χρηστηρίου του. Ἡ περὶ τούτου σιωπὴ τοῦ αἰθῶνος ἀπαλλάσσει ἡμᾶς τοῦ ὀλιγαρχοῦ καθήκοντος καὶ ἐξοστῶμεν εἰς ὄρεϊναι ὁ τόπος εἰς τὸ ἀντιπροσωπευτικὸν σύστημα καὶ πῶς καταρτίζεται παρ' ἡμῶν ἡ ἐπισημὸς ἀντιπροσωπεία τοῦ Κράτους, καὶ στηρίζομεν ἐπὶ νέων ἀναμφισβητήτων ἀληθειῶν τὴν γνώμην ἡμῶν πρὸς ἀπέρωσον εἰς τὸν ἀξιώσιμον συνάδελφον.

Ἄλλ' εἴπαμεν ἀκόμη ὅτι οἱ δήμαρχοι εἰσὶν οἱ γνήσιοι ἀντιπρόσωποι τοῦ τόπου, σχηματίζοντες τὴν περὶ τούτου πεποιθησὶν μας ἐκ τῶν σοφῶν διδαγμάτων τοῦ αἰθῶνος ὑπερέπαινετο ἡμεῖς ἐπιτυχίας ἀπέδειξεν ἄλλοτε τὴν σπουδαιότητα τῆς λαϊκῆς ταύτης ἀρχῆς. Ἄν σήμερα ὁ διδάσκαλος ἠλησμονῆσεν τὴν διδασκαλίαν, ἡμεῖς δὲν ἐγνωρίζομεν πάντοτε τὴν ὑποβόλησιν αὐτῆς. Οὐδὲ τὰ πρότερα δὲ ἐπιβάλλει ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ εἰς τοὺς δημάρχους μεταβάλλουσι τὴν περὶ αὐτῶν γνώμην μας, ἐφ' ὅσον πρόκειται μόνον ἀντιπροσωπεύωσιν οὐκ ὅσον τὸν τόπον· οὐδὲ ἐὰν ὑπόκεινται τῇ κατὰ τόπους διοικητικῇ ἀρχῇ, ἀπείρει τὴν ἀληθειαν τῆς ἀντιπροσωπείας τῶν, ἐφ' ὅσον δὲν καλοῦνται νὰ νομοθετήσωσιν, ἢ νὰ ἐπιδράσωσι κατὰ τινὰ τρόπον εἰς τὰ πράγματα τῆς πολιτείας, ἀλλ' ἀπλῶς νὰ ἐκπροσωπήσωσιν ἐν ἐθνικῇ ἐορτῇ καὶ ἐν τῷ πανηγυρισμῷ γεγονότος ἀμετόχου τελείως πολιτικῆς ἢ κομματικῆς χροιάς, τὰς κοινοτήτας ἐξ ὧν ἀναρτίζεται τὸ Κράτος. Ἐπὶ τῆς ἀξίας ἀπὸ ἀνεξέλεγκτον αὐτῶν ἢ ἐξουτελίωσιν τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν, νὰ ἡμολογήσῃ πρότερον τὴν προτέραν πλάνην του, δι' ἣς ἀνακήρυσσεν αὐτὴν ἀρχὴν καθαρῶς λαϊκῆν καὶ ἐκπροσωποῦσαν τὰς δημοτικὰς ἐλευθερίας καὶ τὰς παραδόσεις τοῦ ἔθνους, ἐφ' ὅν ἴδονται, ὡς ἐπ' ἀσφαλῶς βάσεως, τὸ πολιτικὸν ἡμῶν οἰκοδόμημα.

Ἄλλ' ὁ αἰθῶνος δὲν δύναται νὰ ἐννοήσῃ πῶς ἐνὸς καὶ οἱ δήμαρχοι καὶ οἱ βουλευταὶ ἐκλέγονται ὑπὸ τῶν ἰδίων ἐκλογῶν καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ συστήματος τῆς ψηφοφορίας, ἡμεῖς εἰς τοὺς πρώτους ἀναγνωρίζομεν τοὺς γνησίους ἀντιπροσώπους τοῦ λαοῦ. Ἡ ἠλέλιαν, λέγει, ἐννοήσει καὶ ἐξηγήσει τὴν κρίσιν τοῦ γράφοντος ἐὰν οἱ δήμαρχοι ἦσαν τὰ προτέρω ἐξ ἄλλου ἐκλογικοῦ συστήματος, ἑτέρου ἐκλογικοῦ συστήματος, ἐὰν δὲ ἄλλου ἐξελέγοντο νόμον καὶ ἐπὶ ἑτέρου ἄλλου ἢ τῆς βάσεως, ἐφ' ἣς στηρίζεται ἡ ἐκλογὴ τῶν βουλευτῶν. Ἄλλὰ νομίζομεν, ὅτι μετὰ τὴν ἀνεπιβόλητον ἡμολογίαν ταυτησίου τοῦ συνάδελφου, δὲν ὑπάρχει πλέον μετὰ τῶν ἡμῶν καὶ αὐτοῦ διαφανῆ ἀπὸ καὶ οἱ δήμαρχοι ἐκλέγονται ὑπὸ τῶν αὐτῶν πολιτῶν, ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως καὶ διὰ τοῦ ἰδίου συστήματος, δύναται ν' ἀντιπροσωπεύωσιν ἐν ἐορτῇ ἐθνικῇ τὸν λαὸν τῶσαν τελείως, ὅσον καὶ οἱ βουλευταὶ καὶ συνεπῶς οὐδεμίαν ἐγένετο παραγωγίαις τοῦ λαοῦ ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Ἡμεῖς τῇ ἀληθείᾳ δὲν ἐδουλήθημεν νὰ ἐννοήσωμεν πῶς ἐν τοῖς δήμαρχοις ὁ αἰθῶνος δὲν ἀναγνωρίζει ἀντιπροσώπους τοῦ λαοῦ, ἐνφ' ἀναγνωρίζει ἔτι καὶ οἱ δήμαρχοι καὶ οἱ βουλευταὶ ἐκ τῆς ἰδίας πηγῆς ἀντλοῦσι τὴν αὐθεντίαν τῆς ἀρχῆς τῶν. Μετὰ τούτο δὲν νομίζομεν ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἐκθέσωμεν καὶ ἐπὶ τίνων ἄλλων βάσεων στηρίζομεν τὴν γνώμην ὅτι γνησιώτερον ἀντιπροσωπεύεται ὁ λαὸς ἐν ἐθνικῇ ἐορτῇ διὰ τῶν δημάρχων του, ἀναζητοῦντες τοὺς λόγους τούτους ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν ἡμετέρων θεσμῶν, καὶ ἐν τῇ παλαιότητι αὐτῶν. Ὁ αἰθῶνος γνωρίζει κάλλιον ἡμῶν ὅτι καὶ ἐν τῇ ἐροῦνῃ ταύτῃ δὲν ἠθέλαμεν εἶσθαι ἀτυχεῖς τὰ ἱστορικὰ μαρτύρια πλεονάζουσι ἐξ ὧν καταφαίνεται ὅτι ἐξ ὧν τῶν ἡμετέρων θεσμῶν ἡ κοινοτικὴ ἀρχὴ, ἡ δη-

μοτικὴ ἀρχοντία ἐπέπλευσε τῶν κατακλυσμῶν οἰτινὰς ἐνέσκηψαν ἐπὶ τοῦ γένους ἡμῶν, ἐπ' αὐτῆς δὲ διεσώζοντο κατὰ τοὺς μακρὰς τῆς δουλείας ἡμῶν αἰῶνας τὰ ῥάκη τῆς ἀπωλεσθείσης ἐλευθερίας μας.

Ὁ αἰθῶνος δὲν εἶναι ἐντούτοις μέχρι τέλους ἀπηνῆς πρὸς ἡμᾶς· ἐν τῷ δημοσίῳματι ἡμῶν ἐκείνῳ εὐρίσκει καὶ μίαν ἰδέαν ἢ ἀσπάζεται ὡς εὐντως ἐλληνικὴν καὶ ἀληθῆν εἶναι δὲ αὐτὴ ὅτι ἀπεκατέστημεν τὸν Διάδοχον, ἀπρωτον πολίτην τῆς Ἑλλάδος. Ὁμολογοῦμεν ὅτι τούτο ἦτο δι' ἡμᾶς τὸ μᾶλλον ἀπροσδόκητον, διότι ἐνομιζάμεν ὅτι ὁ αἰθῶνος ὅθ' ἤθελε τὸν Διάδοχον ἔσχατον πολίτην τῆς Ἑλλάδος, ἵνα ὑπερητήσῃ εὐσυνειδήτως καὶ ἐν τούτῳ τῆς δημοκρατικῆς καὶ φιλελευθέρους ἀρχῆς, εἰς ἃς εἶναι τόσον προσηλωμένος. Ἐντούτοις τὸν εὐχαριστοῦμεν διότι συμφωνεῖ τοῦλάχιστον κατὰ τούτο μεθ' ἡμῶν καὶ δὲν ἔχομεν οὐδεμίαν ἀντίρρησην εἰς τὴν γνώμην του ὅτι ὁ Διάδοχος, ὡς πρότερος πολίτης, πρέπει νὰ ὑπόκειται εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους. Ἔτι εἶπε τὸ ἐκκεντῶν;

Ὁ αἰθῶνος τελευταῖον τὴν ἀνασκευὴν τοῦ δημοσιεύματος μας ἠλησμονῆσεν ἑαυτὸν καὶ κατῆλθεν εἰς μικρότητα ἀναξίαν αὐτοῦ καὶ τῆς θέσεως ἢν διεκδικεῖ ἐν τῇ ἐλληνικῇ δημοσιογραφίᾳ: ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐορτῆς τῆς ἐνηλικιώσεως τοῦ Διαδόχου, εἶπομεν ὅτι κατ' αὐτὴν θέλει παρίστασθαι διανοία πᾶσα ἐλληνικὴ καρδιά καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην μία θὰ ἐξέλθῃ εὐχὴ πρὸς τὸν Ὑψιστον ἐκ μέσης καρδίας τοῦ ἐλληνισμοῦ ὀλοκλήρου, ἡ εὐχὴ ἵνα ἀξιώθῃ ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος νὰ προσενέγκῃ εἴτε ὡς υἱὸς τοῦ Γεωργίου, εἴτε ὡς Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων, τὰς μεγίστας εἰς τὴν πατρίδα του καὶ τὴν πατρίδα μας ὑπηρεσίας. Ἡδὲ νομίζετε ὅτι ἀπαντᾷ εἰς τὴν εὐχὴν ἡμῶν ταύτην ὁ συνάδελφος, ὅστις τοσαύτας ὤκτειρε τοῦ τόπου τὴν ἀθλιότητα, συνεβούλευσε πάντοτε τὴν εὐσχημον καὶ ἀβρόδρανα εὐχῆσιν καὶ ὅστις ἀξιοῖ ὅτι ἴσταται ὑπεράνω τῶν λιβελογραφικῶν ἐκείνων φύλλων, ἅτινα εἰσὶν ὄνειδος τῇ ἐλληνικῇ δημοσιογραφίᾳ; Ἴδου ἐπὶ λέξει ἡ ἀπάντησις του: «Βεβαίως ὁ εὐχόμενος ὑπὲρ τίνος ἀπαιτεῖ ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀμοιβήν» εὐλόγος δὲ ἡ ἀμοιβή, ἢν ὁ γράφας τὸ ἐν τῷ φορολογουμένῳ ἄρθρον ἱκετεύει ἀπὸ τοῦ Διαδόχου, ἀντὶ τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ εὐχῶν τοῦ ἐλληνισμοῦ ὀλοκλήρου. Ἀπάναντι τοιαύτης μορφῆς δὲν αἰσθάνομεθα τὴν ἀνάγκην νὰ ὑπερασπίσωμεν ἑαυτούς. Ἄλλως τε ἡ μικρότης ἡμῶν καὶ ἡ ἀφάνεια μᾶς ἐξασφαλίζουσι ἀρκούντως κατὰ τῆς ὑπονοίας ὅτι ἐπὶ προσδοκίᾳ ἀμοιβῆς ἠγάγραμεν, ὅτι αἰσθάνεται πᾶσα ἐλληνικὴ καρδιά πλὴν τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος δημοκρατικῶν. Ἡμῶν ἀφανῶν καὶ ταπεινῶν ἐπαρχιωτῶν, τί νὰ τὴν κάμωσιν οἱ ἰσχυροὶ τὴν εὐφήμον μείαν καὶ τὴν ἐνδειξὴν σεβασμοῦ; ἄλλων συνήθως οἱ ἰσχυροὶ καὶ βασιλεῖς ὑπερέβουσι τοὺς ἐπαίτους καὶ τὰς ἐπαιφίαις: τῶν δεδοκιμασμένων καλῶν, τῶν αὐθεντικῶν γνώμων ὡς τοῦ αἰθῶνος ἐπὶ παραδείγματι. Ἐντούτοις, καὶ ἡμεῖς μολοῦμεν δὲν εἰμεθα ἐκ τῶν ἰσχυρῶν, ἵνα ἀξιώσωμεν τῷ αἰθῶνος καὶ ἀποσπασάμεν ἕνα ὑπὲρ ἡμῶν αὐτοῦ ἐπαίτιον, μεταβάλλομεν τὴν εὐχὴν ἥτις τὸν ἐτάραξεν εἰς βαθμὸν ὅστε νὰ τὸν κάμῃ νὰ λησμονήσῃ πολλὰ, καὶ τὴν διασυνεῖζομεν οὕτως: «Κατὰ τὴν ἐορτὴν τῆς ἐνηλικιώσεως τοῦ Διαδόχου, ὁ ἐλληνικὸς λαὸς θὰ αἰσθάνῃ ὄλον τὸ βάρος τῶν δεσμῶν του, καὶ θὰ στενοῦν ἐκ θαλάσσης, ὅθ' εὐχῆσθ' ἔτος νὰ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἡ ἐλληνικὴ δημοκρατία ν' ἀνακηρυχθῇ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Ῥόμοσ Κοιδᾶ καὶ τὴν ἀντιπροεδρείαν τοῦ συνάκτου τοῦ αἰθῶνος ἢ δὲ Βασιλικῆ αἰμογένεια ν' ἀπέλθῃ τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς κατηραμένης ἐκείνης ἀρχῆς τοῦ Σαμπῶρ πρὸς θάλασσαν καὶ κραταίωσιν τῆς Ἑλλάδος». Σὺς ἀρέσκει;

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἄντ' τοῦ Νομάρχου κ. Ἰωάν. Κοιδᾶ μετατε-

θέντος τὴν Νομάρχην Ἄρτας, μετετέθη ἐνταῦθα ἐκ Λαρίσης ο. κ. Ἰωάν. Κοιδᾶς.

— Ἐκ τῶν ἐνταῦθα πρωτοδικῶν μετετέθη εἰς Κεφαλληνίαν ὁ κ. Ἰάκωβος Καγκιάδης, ἀντ' αὐτοῦ τοῦ δὲ μετετέθη ἐνταῦθα ὁ κ. Γεωργ. Μανωλάτος. Αὐτοῦμεθα διὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν ἐκ τοῦ ἡμετέρου πρωτοδικείου καλλίστου δικαστοῦ, λυπούμεθα δὲ πλείοτερον διὰ τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἀπεμακρόνη, ἢ τις ἐνισχύει τὴν γνώμην. ἢ ἐξεφράσαμεν ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ ὅτι τὸ ἔδαφος τῆς ἡμετέρας πόλεως δὲν δύναται νὰ βαστάσῃ ἐπὶ μακρὸν οὐδένα ὑπάλληλον ἐπιτελοῦντα τὸ καθῆκον αὐτοῦ καὶ μὴ ὑπαίκοντα εἰς τὰς ἀξιώσεις τῶν ἰσχυρῶντων πολιτικῶν. Ὁ κ. Καγκιάδης, διατελὼν ἐνταῦθα ἀνακριτῆς ἐνόμιζεν ὅτι τὰς δικαστικὰς αὐτοῦ πράξεις δὲν ὄφειλε νὰ προσαρμύζῃ πρὸς τὸ πολιτικὸν συμφέρον οὐδενὸς τῶν παρ' ἡμῶν πολιτικῶν, ἀλλὰ μόνον πρὸς τὰς πεποιθήσεις του καὶ τοὺς νόμους μίαν ἐντούτοις ἐκ τῶν πρώτων ἀνακριτικῶν πράξεων του, ἀπέρωσον εἰς τινὰ τῶν ἰσχυρῶντων σήμερον πολιτικῶν, ὅστις δι' ἐπιστολῆς του, ἀπευθυνθείσης τῷ δικαστῇ ἐκείνῳ, ἐπετίμησεν αὐτὸν κατὰ τρόπον ὄχι ὀλίγον προσβλητικόν. Ὁ ἀνακριτῆς ἐνόμησεν ὅτι καθῆκον εἶχε νὰ διαβιβάσῃ τὴν ἐπιστολὴν ἐκείνην πρὸς τὸν κ. Βισαγγελέα καὶ οὐκ εἰς ἀνακριτὴν ἵνα ἐνεργηθῶσι τὰ δέοντα. Ἀλλὰ τότε ποῦ τὸ δικαίωμα τῶν πολιτικῶν ἐπὶ τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης; ποῦ τὸ δικαίωμα αὐτῶν νὰ τὴν ἔχωσιν ὑποχείριαν; ποῦ ἡ πολιτικὴ ἐπίρροσις ἢν ἐξ αὐτῆς προσδοκῶσι; καὶ τότε ποῖον τὸ ἀντάλλαγμα τῆς ἐπὶ προσδοκίᾳ Βουλευτικῆς ψήφου; διὰ τὴν παραγωγίωσιν ταύτην ὁ κ. Ἀνακριτῆς ἔπρεπε νὰ τιμωρηθῇ καὶ ἐτιμωρήθη διὰ τῆς μεταθέσεως, λέγεται δὲ ὅτι εἰς τὴν αὐτὴν αἰτίαν ὀφείλεται ἐν μέρει καὶ ἡ ἀπομάκρυνσις ἐκ τοῦ δικαστηρίου μας τοῦ Βισαγγελέως κ. Χρ. Καψάλη ἢν οἰκτεράμεν ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ εἰπῇ τινὰ πολλὰ ἐπὶ παραμοιῶν ἀθλιότητων, ἀρεῖαι νὰ εἰπῇ ὅτι οὐδεμίαν κυβέρνησις δύναται νὰ ἐμπέσῃ παρὰ τῷ κοινῷ πεποιθησὶν περὶ τῶν ὧν ἐπαγγέλλεται, ἐν ὅσῳ φωρᾶται συνέννοχος τοιαύτων πραγμάτων.

— Τὰ τῶν ἐκλογικῶν συνδυασμῶν μετ' ἐλαχίστου ἐνδιαφέροντος παρακολουθοῦνται ὑπὸ τοῦ κοινου καὶ οὐδὲς ἐρωτᾷ περὶ αὐτῶν, ἐξαιρουμένων βεβαίως τῶν ἀμέσως ἐνδιαφερομένων καὶ τοῦ μικροῦ περὶ αὐτοῦ κύκλου· διὰ τούτο καὶ ἡμεῖς δὲν ἀναγράφομεν τὰ ὑπὲρ τῆς καταρτίσεως τῶν ἐνεργουμένων καὶ διαδιδόμενα. Ἀλλως τε φαίνεται ὅτι ἀκόμη δὲν ἐτελείωσαν αἱ σχετικαὶ διαπραγματεύσεις.

— Πανταχοῦ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου δεστικὴ νέοι νόμοι ἐπιψηφίζονται καὶ δημόσια σωματεία καὶ Σύλλογοι ἐπιστημόνων καὶ ἐν γένει πάντες οἱ περὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νόμων σχολουμένοι ἐπιθίδονται εἰς τὴν μελέτην αὐτῶν, τοὺς ὑπομνηματίζουσι, τοὺς σχολιάζουσι, προσθερίζουσι τὰς περιστάσεις ἃς προβλέπουσι καὶ εἰς ἃς ἐφαρμόζονται, τὰς περιστάσεις ἃς προβλέπουσιν ἢ δὲν προβλέπουσιν, ἐν εἰς λόγῳ προσπαθοῦσι νὰ καταστήσωσι τοὺς νέους νόμους παραγωγικοὺς τῶν ἀποτελεσμάτων ἃ δι' αὐτῶν ἐπιδιώκονται. Παρ' ἡμῶν δυστυχῶς οἱ νέοι νόμοι γίνονται ἀντεκαίμενον ἄλλου εἴδους μελέτης καὶ ἐρεῖνης. Ἄμα τῇ ἐκδόσει νέου τίνος νόμου, καὶ ἂν αὐτὸς δὲν διαρρυθμίζει σχετικὰς περιοριζομένας μεταξὺ ἀτόμων, ἀλλ' ἀποβλέπει εἰς ἐντικείμενα γενικῶς ἐνδιαφέροντος καὶ κανονίζει πολιτικὰς ἀνάγκας σπουδαιοτάτας, πάντες καὶ σωματεία καὶ ἰδιῶται καὶ αὐτὴ ἡ εἰσαγαγούσα τὸν νόμον Κυβέρνησις εἰς ἄλλαν μελέτην ὑποβάλλουσι αὐτόν. Ὅλοι ζητοῦσι νὰ εὐρωσι τρόπον ὅπως ὁ νόμος μὴ ἐφαρμοσθῇ ὅπου πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ἐφαρμοσθῇ ἐκεῖ ὅπου δὲν πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῇ, μὴ ἐπιφέρῃ δὲ τὰ δι' αὐτοῦ ἐπιδιωκόμενα ἀποτελέσματα. Τούτο βλέπομεν ἀκριβῶς τηρούμενον ἐπὶ τοῦ νέου νόμου τῆς εὐρείας ἐκλογικῆς περιφέρειας. Ὁ νόμος οὗτος, ὡς εἶπον, ἐπεψηφίσθη, ἵνα διακόψῃ τὴν στενὴν καὶ ἀτομικὴν συστάσιν τοῦ ἐκλογέως καὶ τοῦ ἐκλε-

ξίμου, καταστήσει θύνατον τὴν συναλλαγὴν μεταξὺ τοῦ ἐκλογέως καὶ τοῦ ἐκμεταλλευτοῦ τῆς ψήφου του κομματάρχικου καὶ τούτου πρὸς τὸν ὑποψήριον, κτλ. Βντούτοις ὅσα ἐλέπομεν διενεργούμενα παρ' αὐτῶν τῶν κεκλημένων εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου τούτου καὶ παρ' αὐτῆς τῆς Κυβερνήσεως τῆς εἰσαγαγούσης αὐτὴν, μαρτυροῦσιν ὅτι πᾶσα καταβάλλεται φροντίς ἵνα μὴ ὁ νόμος ἐπιφέρει τὰ ἀποτελέσματά του, κατασταθῇ δ' οὕτω ἀτελεσφόρητος. Ἀνεξήγητον ἀποβαίνει εἰς πᾶσαν εὐθείαν συνείδησιν νὰ κατανοήσῃ πῶς ἡ Κυβέρνησις, ἥτις ἔπρεπε νὰ ἔχῃ τὴν φιλοτιμίαν νὰ δείξῃ τὰ βγαθὰ ἀποτελέσματα τοῦ νόμου αἴτινα δι' αὐτὸ ἐπαγγέλλετο, διὰ τῆς ἀνευθέρτου αὐτοῦ καὶ τιμίας ἐφαρμογῆς, πρώτη ἀναλαβούσα τὸ ἔργον τοῦ συμπεθέρου τῶν συνδυασμῶν, τοῦ συμβιβασμοῦ τῶν συγκρουσμένων τοπικῶν ἐπιρροῶν, τῆς ἐνισχύσεως αὐτῶν διὰ Κυβερνητικῶν παροχῶν, προδίδει τὸν νόμον τῆς καὶ τὸν παραδίδει εἰς τὴν περιρρόνησιν τοῦ κοινοῦ. Ἄν ψαφίζωμεν νόμους ἵνα τοὺς πομπυόμενον μόνον, περιττὸν νὰ ὑποβαλλόμεθα εἰς τὸν κόπον αὐτόν. Ὁλ' ἔχουσιν ἄξιον ἄδικον οἱ τῆς Κυβερνήσεως ἀντίθετοι, ἐὰν ζητήσωσι τὴν κατάργησιν νόμου καταδειχθέντος ἀτελεσφόρητου, καὶ οὕτω κατασταθῇ ἡ νομοθεσία ἡμῶν κυμαινομένη ὡς ἡ θάλασσα;

— Ὡς γνωστὸν ὁ ἐνταῦθα Ἐμπορικὸς Σύλλογος «Ἐρμῆς» διὰ τοῦ κ. Προέδρου αὐτοῦ, ἀνεκοίνωσε τηλεγραφικῶς ἀπὸ τῆς παρελθ. ἐβδομάδος εἰς τε τὴν Διεύθυνσιν τῆς τραπεζῆς τῆς Ἡπειροθεσσαλίας καὶ εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως τὴν ἐκ τῆς ἀνακαλύψεως τῶν ἀσυμπληρωτῶν γραμματίων τῆς ἀνω τραπεζῆς ἐμποιθεῖσιν τῆς ἡμετέρας ἀγορᾶς καὶ τῆς πόλεως ταραχὴν καὶ δυσπιστίαν καὶ ἐξητήσατο τὴν κατάπαυσιν αὐτῆς, διὰ τῆς ἀρσεως τῶν γραμματίων ἐκείνων. Εἰς τὰ περὶ τούτου τηλεγραφήματα τοῦ κ. Προέδρου, αἴτινα ἐδημοσίευσεν διὰ τοῦ προηγουμένου ἡμῶν φύλλου ἀπήνησεν ἢ τε Διεύθυνσις τῆς τραπεζῆς καὶ τὸ Ὑπουργεῖον, ἐκείνη μὲν ὅτι ἡ τράπεζα διασκέπτεται περὶ τοῦ τρόπου τῆς περισυναγωγῆς τῶν γραμματίων, αὕτη δὲ διὰ τοῦ ἐπομένου τηλεγραφήματος ὑπερ παρέχει λύσιν ἱκανοποιητικὴν καὶ σύμφωνον πρὸς τὸ συμφέρον τῆς τραπεζῆς καὶ τοῦ κοινοῦ.

Ὁ Νομάρχης Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος
Πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τοῦ Ἐμπ. συλλόγου «Ἐρμῆς».
Ἐν Πάτραις τὴν 21 Ἰουλίου 1886.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν, κ. Πρόεδρε, ν' ἀνακοινώσω ὕμιν κατ' ἐντολὴν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἀπάντησιν τοῦ πρὸς αὐτὸν τηλεγραφήματος σας ὅτι οἱ ταμίαι τοῦ Κράτους διατάχθησαν σήμερον νὰ δέχωνται εἰς πᾶσαν πληρωμὴν καὶ ἀνταλλάσσουν ἐντὸς τριῶν μηνῶν τὰ ἀτελῆ καὶ παραπεποιημένα τραπεζικὰ γραμμάτια τῶν δραχμ. 25 τῆς τραπεζῆς Ἡπειροθεσσαλίας.

Δέξασθε, κ. Πρόεδρε, ἐπὶ τῆς εὐκαιρίας ταύτης τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεώς μου.

Ὁ Νομαρχῶν Γραμματεὺς
Χρ. Παλαμάς.

— Ὁ Σεβασμιώτατος ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν κ. Δαμασκηνός ἀνεχώρησεν ἀπὸ τῆς παρελθ. Τρίτης εἰς Ἀθήνας, ἵνα παραυρεθῇ εἰς τὰς ἐορτάς ἐπὶ τῆς ἐνηλικιώσεως τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου.

— Εἰς τὴν χορείαν τῶν παρ' ἡμῖν δικηγόρων προσετέθη ἡδὴ καὶ ὁ κ. Στέφ. Ν. Θωμόπουλος, πρωτότοκος υἱὸς τοῦ σεβαστοῦ ἡμῶν συμπολίτου καὶ δημοτ. συμβούλου κ. Νικολάου Θωμοπούλου, νέος γρηγορὸς καὶ τῆς ἐπιστήμης ζηλωτής.

— Πρὶν ἢ ὁ Σεβασμιώτατος ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν ἀναχωρήσει εἰς Ἀθήνας ἐξέδοτο τὴν κατωτέρω δημοσιευμένην ἐγκύκλιον ἣς τὸν ἐπαινετὸν σκοπὸν ἀπάντες ἀναγνωρίζομεν, καὶ ἣν συνοισώμεθα θερμῶς εἰς τὸν κληρὸν, οὐχὶ θεσβαίως τῆς πόλεως, ὅστις οὐδέποτε ἐφωράθη ἐμπλεκόμενος εἰς τὰ τῶν ἐκλογῶν, ἀλλ' εἰς τὸν τῶν χωρίων ὅστις ἐνίοτε

λησμονεῖ τὴν ἀποστολὴν του.

— Μεθαύριον ἐορτὴν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου δὲν δέχεται ἐπισκέψεις ἐπὶ τῆς ἐορτῆς τοῦ ὀνόματός του ὁ σεβαστὸς Ἀντισυνταγματάρχης κ. Ἀνδρέας Κρητικὸς Ἐνεκα κένθους, ἐπίσης καὶ οἱ δικηγόροι κ.κ. Ἀνδρέας Τσαμῆς καὶ Ἀνδρέας Δρούλιας.

— Τὰ τῆς καθαρῶς τῆς πόλεως δὲν ἔχουσι καλῶς, πολλὰ δ' αὐτῆς συνοικίαι πάσχουσι ἐκ τούτου τὰ πάνθ' ἅ, ὡς ἡ συνοικία Βλατεροῦ ἥτις κατακλύζεται καὶ ὑπὸ τῶν ὑδάτων ὁσάκις βρέχει, διὰ τὴν ἔλλειψιν καταλλήλου διαχευέσεως αὐτῶν. Ἐπιστήθη ἡ προσοχὴ ἡμῶν ἐπὶ πλαγιῶν τινῶν ὁδῶν τῆς συνοικίας Μαρκάτου, ταϊβίδου κτλ. ὡς καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ εἰς τὴν προσπίπτει ἡ ἀνατολικὴ πλευρὰ τοῦ ἐργοστασίου τοῦ κ. Αἰαλίου, ἥτις μεταβάλλεται εἰς βόρβυρον ὅπου βρέχει, πάντοτε δὲ εἶναι κερμηελιμένη καὶ κλήρη ἀκαθαρσίαν. Ἐπὶ τῶν σημείων τούτων ἐριστώμεν καὶ ἡμεῖς τὴν προσοχὴν τῶν ἐντεταλμένων τὰ τῆς καθαρῶς τῆς πόλεως, ἵνα παύσῃ τὰ εὐλογα παράπονα τῶν πολιτῶν.

— Πανταχοῦ οἱ Δήμαρχοι κατὰ τὸ τέλος τῆς Δημοτικῆς περιόδου, ἀναπτύσσουσι ποίαν τινα δραστηριότητα καὶ προσπαθοῦσι νὰ φανῶσι μεριμνῶντες ὑπὲρ τῶν δημοτῶν, οἵτινες εἰσὶ καὶ ἐκλογεῖς, ἐπιχειροῦντες ἔργα τινὰ κ.τ.λ. Οὕτω περὶ τὸ τέλος τῆς δημοτικῆς περιόδου γίνονται κατ' οἱ ἀντίπαλοι τῶν, ἀληθῶς, καταγγέλουσι τὴν ἐνέργειαν ταύτην ὡς δημοκοπίαν, ἀλλ' οἱ δημόται ἀπολαμβάνουσι τὴν πλείστον καὶ τούτο εἶναι τὸ οὐσιώδες. Ἡμεῖς τοιαύτην δημοκοπίαν δυστυχῶς δὲν ἐλέπομεν ἐνταῦθα, ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἐβλέπαμεν δὲν θὰ εἴχομεν τὸ θάρρος νὰ τὴν ἐπικρίνωμεν διὰ λόγους εὐνοήτους. Ἐὰν οἱ κ. κ. Δήμαρχοι ἡμῶν ἀναλαμβάνοντες τὴν ἀρχὴν ἐκινουνοὺν ὀλίγον καὶ ἕκαμον κατὶ ἵνα δικαιώσωσι τὴν ἐκλογὴν τῶν, περὶ τὸ τέλος δὲ τῆς ἀρχῆς τῶν πάλιν κατεβάλλοι παρ' αὐτῶν προνοαίαι, ἔστω καὶ πρὸς δημοκοπίαν, ἠθέλαμεν ταλαιπωρεῖσθαι μόνον κατὰ τὸ μεσάχρονον τὸ μεταξὺ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ τέλους τῆς δημοτικῆς περιόδου, ἐνῶ ἤδη ὅπου οἱ κ. κ. Δήμαρχοι μῆτε τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐπιθυμοῦσι νὰ δικαιώσωσι, μῆτε τοὺς ἐκλογεῖς τῶν νὰ ἐξαπατήσωσι, ταλαιπωρούμεθα διαρκῶς καὶ ἀνευ διαλειμμάτων.

— Ὁ παρεπιδημῶν ἐνταῦθα διδάσκαλος τῆς ξιφασκίας κ. Φερουτίσιος Σεβέρη, περὶ ὧραν 5 1/2 τῆς μεθαύριον Κυριακῆς ἐν τῆς παρὰ τὴν πλατεῖαν «Γεωργίου» αἰθούσῃ τοῦ κ. Τσιπουργιά, θὰ δώσῃ δείγματα τῆς περὶ τὸν χειρισμὸν τοῦ ξίφους ἱκανότητός του καὶ καλεῖ τοὺς ἐπιθυμοῦντας εἴτε νὰ συναγωνισθῶσι μετ' αὐτοῦ, εἴτε νὰ παρασταθῶσιν εἰς τὸ θέαμα τῆς πάλης. Τιμὴ εἰσόδου δρ. 5.

Ἄριθ. Πρωτ. 214.

ἢ Διεκπ. 212.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Πάτραις 21 Ἰουλίου 1886.

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΠΑΤΡΩΝ ΚΑΙ ΗΛΕΙΑΣ

Πρὸς τοὺς ὑφ' ἡμῖν εὐλαβεστάτους ἐφημερίους, καὶ τὰ τῶν Ἱερῶν Μονῶν ἡγουμενοσυμβούλια.

Περὶ μὴ ἀναμιξέως τοῦ κληρῶν εἰς τὰς ἐκλογάς.

Ἐπιεικῶμενον μετ' οὐ πολὺ τῶν, κατὰ τὴν Πνευματικὴν ἡμῶν παροικίαν, βουλευτικῶν ἐκλογῶν, δὲν νομίζομεν ἄσκοπον νὰ παραγγείλωμεν πᾶσιν ὑμῖν, νὰ μὴ ἀναμιχθῆτε τὸ παράπαν εἰς τὰς περὶ ὧν ὁ λόγος ἐνεργηθησάμενας ἐκλογάς.

Ὁ ἱερός κληρὸς συνιδὴ τῆς θείας αὐτοῦ ἀποστολῆς ὀφείλει οὐ μόνον νὰ μὴ ἐμπλέκηται, κατὰ τὸν θεῖον Παῦλον, εἰς τὰς τοῦ βίου πραγματείας, καὶ ν' ἀπέχῃ ἀπὸ παντὸς πράγματος δυναμένου νὰ ἐπιφέρῃ μῶμον, μομφὴν καὶ ὄνειδος εἰς τὸ ἱερὸν αὐτοῦ ἐπάγγελμα, ἀλλὰ καὶ νὰ παρέχῃ αὐτὸν περὶ πάντα τύπον καὶ ὑπογραμμῶν τῶν κα-

λῶν ἔργων ἔτι δὲ καὶ νὰ παραινῇ τοὺς λαϊκοὺς ν' ἀπέχωνται ἀπὸ τῶν φιλονεικιῶν καὶ ἐρίδων περὶ τὰ πολιτικά, ὧν αἱ ἐκβάσεις δυσάρεστοι καὶ λυπηραί.

Ἐστὼ δὲ πᾶσιν ὑμῖν γνωστὸν, ὅτι θέλομεν τιμωρήσῃ αὐστηρότατα τοὺς τυχοῦντες εἴτε ἀμέσως εἴτε ἐμμέσως ἀναμιχθῶσιν εἰς τὰς ἐκλογάς.

† Ὁ Πατρῶν καὶ Ἡλείας
ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ.

ΒΙΒΛΙΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ νταμιζάνια μεγάλα ἐξ ὕλου πολὺ ἰσχυροῦ, χωρητικότητος 30 σχεδὸν ὀκάδων, χρήσιμα πρὸς ἐναπόθεσιν οἴνου ἢ ἱλαίου. Διεύθυνσις: (Ἐἰς ἐργολαβίαν λιμένες προκυμαίων «Καλαθούρων») εἰς Πάτρας.

Τυρὸς Ὀλλανδικὸς γνήσιος.

Tête de Maure δρ. 5,20 τὴν ὀκάν.
Gouda » 4,80 »

Βούτυρον πρόσφατον

Ἀρχ. 8 τὴν ὀκάν.

(Ἐν τῷ ὀλλανδικῷ μαγαζίῳ, οἰκία Μαλιτζέου.)

Καπνὰ καὶ σιγαρέτα.

Ἐν τῷ καπνοπωλείῳ τοῦ Γεωργίου Στ. Εὐαγγελίου κειμένῳ ἐν τῷ παρὰ τὴν ἀγορὰν πνευματοπωλείῳ τῶν ἀδελφῶν Παπαϊωάννου πωλοῦνται ἐκλεκτὰ Καπνὰ καὶ Σιγαρέτα, ἡ χιλιάς δραχ. 9 γονδρικῶς
» « 10 λιανικῶς.

Δεύτερον πρόγραμμα πλειστηριαμοῦ.
Ὁ ἐν Πάτραις κλάδος τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς ἀντιπροσωπευόμενος ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ αὐτοῦ κ. Βερρίκου Γερῶν κατόκου Πατρῶν δηλοποιεῖ ὅτι.

Ἡ Ὀδρανία χήρα Νικολάου Τσίππρα ἐκ διαθήκης καὶ ἐξ ἀπογραφῆς κληρονομος τοῦ ἀποβιάσαντος Νικηλαίου Τσίππρα, καὶ ἡ Μαρία σύζυγος Περικλέους Καλαμογάρτου, ἐξ ἀδιαθέτου κληρονομος τοῦ ἀποβιάσαντος ἀδελφοῦ τῆς Νικολάου Τσίππρα κάτοικοι Πατρῶν, ἐπιταχθεῖσαι ἑκατέρω χωριστὰ δι' ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν, ἐπιδοθείσης αὐταῖς τὴν 37 καὶ 29 Σεβρίου ε.ε. ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐνταῦθα πρωτοδικῶν νὰ πληρώσωσι εἴτε ἡ μία εἴτε ἡ ἄλλη ὑπὸ τὴν ἰδιότητά των ἐμπροθέσμως εἰς τὸ ταμιεῖον τῆς Τραπεζῆς τὸ πρὸς τὴν αὐτὴν Τράπεζαν χρέος τοῦ Νικ. Τσίππρα, συνοισάμενον 1) ἐκ κεφαλαίου δραχμῶν παλαιῶν 85 χιλιάδων, ἧτοι νέων 34,250 καὶ τόκους ἐνδὲς ἔτους ἀπὸ 1 Ἰουλίου π. ε. μέχρι 40 Ἰουνίου ε. ε. δραχ. 2489 ἡμῶν δραχ. ν. 33739 ἐντόκως 42 τοῖς 0/0 κατ' ἔτος ἀπὸ 1 Ἰουλίου ε. ε. 2ον) δραχ. ν. 2614 καὶ 93[00 ἐντόκως ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1885 μέχρι 30 Ἰουνίου ε. ε. ἡμῶν δραχ. 2824 82/00 ἐντόκως 42 τοῖς 0/0 κατ' ἔτος ἀπὸ 1 Ἰουλίου ε. ε. καὶ ἐξοδα προσκλήσεων καὶ ἐπιταγῶν δραχ. 400, ὀφειλομένων τῶν ἀνω ποσότητων δυνάμει τῶν ὑπ' ἀριθ. 33943, 34057 καὶ 35026 συμβολαίων τοῦ πρώην συμβολαιογράφου Νικ. Θωμοπούλου, δὲν συνεμορφώθησαν μετ' ἐπιταγῆν ταύτην, καὶ ἐξῆλθε τὸ ἀπὸ 16 Ὀκτωβρίου ε. ε. πρώτον πρόγραμμα πλειστηριασμοῦ.
(ἀκολουθεῖ Παράρτημα.)